

ganste kalkulatorist, eftersom man, naar Finansbudgettet opgøres, aldeles ikke kan vide noget om, hvormeget disse Erstatninger i Aarets Løb virkelig komme til at beløbe sig til. Der er udbetalt en Del hvert Aar, men jeg er ikke her i Stand til nu at kunne sige hvormeget. Hvis det ønskes, kan jeg meget gerne meddele Oplysninger derom. Hvert Aar er der blevet udbetalt en Del Erstatninger; men i Almindelighed er det jo ikke store Beløb i hvert enkelt Tilfælde, sædvanligvis er det ikke mere end et Par hundrede Kr. eller saa. Nu er der nylig indtraadt et Tilfælde, hvor der er tilkendt en større Erstatning, og den bliver naturligvis afholdt, da, som jeg før bemærkede, den omtalte Konto er aldeles kalkulatorist, hvilket der jo er naturligt. Men, som sagt, Oplysninger om, hvormeget der hidtil er udbetalt for uforstyldt Varetægtsfængsel og til hvem og ogsaa med hvilke Beløb, skal jeg gerne tilvejebringe, i Fald der maatte være noget Ønske derom. — For saa vidt dernæst det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsen) spurgte mig angaaende den Undersøgelse, som har fundet Sted i Anledning af Klager over utilbørlig Behandling af Patienter paa Sindssygeanstalten i Middelfart, skal jeg derom bemærke, at der har været optaget vidtløftige Forhør i denne Sag, dels ved Middelfart Jurisdiktion og dels under andre Jurisdiktioner, hvor flere af disse Oplysningsbetjente, som Undersøgelsen var rettet imod, og som i øvrigt alle ikke mere nu ere paa Anstalten, høre hjemme. Disse Forhør skal jeg være meget villig til, hvis det ønskes, at tilstille den højtærede Formand, for at der kan blive givet Tingets Medlemmer Afgang, til at gøre sig bekendte dermed paa den Maade, som Formanden maatte anse for rigtig, altsaa formodentlig ved Fremlæggelse i Bureauet. — Hvad endelig Spørgsmaalet om Sundhedscollegiet angaar, er Grunden til, at jeg ikke i Aar er fremkommen med et Forslag om et overordnet Sundhedsraad, netop den motiverede Dagsorden, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) gjorde opmærksom paa, idet jeg nemlig gik ud fra, at man ikke vilde behandle dette Spørgsmaal undtagen i Forbindelse med de andre meget store Spørgsmaal, som Medicinalreformen omfatter, og som jo ere Spørgsmaal, der maa give Anledning til en saa langvarig Drøftelse, at nogen nærliggende Løsning af den ikke kan ventes, f. Eks. baade Spørgsmaalet om Distriktslægeinstitutionens Vibeholdelse eller Ophævelse og Erstatning med en Slags Syhusinstitution og Spørgsmaalet om

Apotekervæsenets Indretning. Det er jo begge Spørgsmaal, som ville kræve overmaade betydelige Overvejelser og overmaade betydelige Forberedelser. Skal man altsaa vente med at foretage en Omdannelse af det øverste Sundhedsraad, indtil disse Ting samtidig dermed kunne forelægges for Folketinget i Form af Lovforslag, vil der ikke kunne blive Spørgsmaal derom i de nærmeste Samlinger. Det tillod jeg mig allerede under denne Sags Behandling forrige Gang at gøre opmærksom paa. I øvrigt følger det af sig selv, at min Opmærksomhed er henvendt paa disse Spørgsmaal, og jeg skal ogsaa tage det Spørgsmaal under Overvejelse, hvorvidt der er Anledning til at nedsætte en Kommission, som jo maa være sammensat af temmelig forskelligartede Elementer, til at tage fat paa disse Spørgsmaal, som der selv inden for de saakaldtes Kreds er meget afvigende Meninger om. Jeg har ogsaa under Overvejelse andre Foranstaltninger, som kunne sigte til at forbedre en saadan Forandring, og som jeg maatte allerede i denne Samling kan saa Lejlighed til at forelægge for dette høje Ting.

J. C. Christensen: Jeg er blot til Sinds at ville gøre en ganske kort Bemærkning over for den højtærede Justitsminister, som vist har misforstaaet, hvad jeg sagde forrige Gang, jeg havde Ordet. Den højtærede Minister syntes at forstaa det saaledes, som om jeg vilde sigte Ministeriet for, at det ikke havde Kongens Samtykke til de provisoriske Love, men det kunde det ikke falde mig ind at sigte Ministeriet for. Naar jeg talte om, at Ministeriet ikke havde holdt sig Christian den 5tes Lov efterrettelig, som siger: At den Lov, som Kongen har givet, maa ingen Mand aftage eller forandre, saa sigtede jeg selvfølgelig til Grundloven; den Lov har Kongen givet. Det er jo klart, at forud for 1849 laa Lovgivningsmagten udelukkende hos Enevoldskongen, men naar der nu er Tale om Lovgivningsmagten, er det Kongen og Rigsdagen i Forening. Naar der er Tale om de Love, Kongen giver, er det de Love, som Kongen og Rigsdagen give i Forening, og derfor kan man nok sige om Grundloven, at det er en Lov, Kongen har givet, og paa samme Maade er det fuldt berettiget over for det nuværende Ministerium at sige, at det har forandret og taget af denne Lov. Hvad der sker her, er i Virkeligheden, at en Lov gives uden Rigsdagens Samtykke, og oprettholdes uden Rigsdagens Samtykke; den kan ikke blive vedtaget i det ene Ting og forfastes